

Enquesta PPSRC. Resposta de Barcelona a la crisi de la COVID-19

Aquest document està en procés d'edició.

Enquesta sobre les mesures econòmiques a adoptar per part de les autoritats municipals i metropolitanes per fer front als efectes derivats de la COVID-19

Els efectes derivats de les mesures sanitàries adoptades per fer front a la COVID-19 tindran un impacte negatiu molt important en l'activitat econòmica de la ciutat de Barcelona i de la seva àrea metropolitana, no tant sols en el curt termini sinó també en el mig i llarg termini.

Des del Public – Private Sector Research Center de l'IESE Business School, el director acadèmic del qual és el Prof. Xavier Vives, hem plantejat una enquesta qualitativa a diversos economistes sobre les mesures que el govern de la ciutat hauria de prendre per a fer front als reptes econòmics als que s'enfronta la ciutat, els seus residents i les seves empreses.

Les preguntes que es van plantejar als experts van ser les següents:

1. Quins son els sectors econòmics que creu que resultaran més afectats pel confinament i les mesures de distanciament social? Indiqui si us plau si creu que aquests efectes tindran caràcter permanent o temporal.
2. En el cas de sectors que consideri que l'impacte rebut serà només temporal o que existeix una possibilitat de reconversió, quines mesures concretes a nivell local o municipal (fiscal, regulatori, etc.) proposaria que s'adoptessin per tal d'afavorir la reactivació de l'activitat econòmica?
3. Quins sectors creu que sortiran reforçats de la crisi? Com considera que les administracions municipals poden recolzar-los per consolidar el seu creixement?
4. Quines altres polítiques haurien el govern municipal / metropolità impulsar per adaptar l'economia de la ciutat de Barcelona al context post Covid-19?

Prof. Oriol Amat

Universitat Pompeu Fabra (UPF)

Dean - UPF Barcelona School of Management

Professor Financial Economics and Accounting, Department of Economics and Business, Universitat Pompeu Fabra

www.oriolamat.cat

1. Els sectors més afectats seran el turisme (hotels, restauració...), **aerolínies, cultura, esports...** Durant el confinament i els mesos posteriors poden tenir una caiguda molt important. Si els governs rescaten les empreses la crisi serà més curta en el temps. Si no hi ha un **rescat important** i un pla sectorial de reconversió podem veure molts tancaments i atur.
2. En els sectors en els que la caiguda pugui ser de curta durada (sobretot durant els confinaments) és important que hi hagi **subvencions a fons perdut (els ERTOS són una part així) per a suplir els ingressos perduts, també hi ha d'haver ajuts per facilita liquiditat i aplaçaments d'impostos i lloguers**, però que vagi tot molt ràpid i sense burocràcia.
3. Sectors que es basin en l'online (comerç electrònic, serveis online...), **la sanitat, la ciència, la logística, atenció a les persones...** Posar fàcil tots els tràmits que poden permetre el seu desenvolupament (**llicències, permisos...**).
4. Pressionar al govern de l'Estat per a que rescati ràpid i de manera contundent a les parts més vulnerables de l'economia (sectors més afectats, pimes, autònoms...).

Prof. Oriol Anguera-Torrell

Centre Estudis Turisme, Hoteleria i Gastronomia CETT - (UB)

Assistant Professor in Revenue Management, Tourism Research Methods & Tourism Economics at UB

Director of the Hospitality Research Group, CETT - UB

www.cett.es/ca/sobre-el-cett/equip-huma/professorat/detall/oriol-anguera-torrell

1. El sector turístic (incloent el sector de la restauració) és un dels grans afectats de les mesures de confinament, distanciaments socials i restriccions de desplaçament, d'altra banda necessàries. Tant la demanda com l'oferta han caigut a nivells propers a zero. Per tant, les conseqüències econòmiques que se'n deriven són sense cap mena de dubte molt negatives. **La caiguda en la demanda no serà definitiva però sí que es mantindrà en nivells baixos per un llarg període de temps**, almenys fins que es descobreixi la desitjada vacuna contra la COVID-19 o existeixi un tractament efectiu contra el virus. El problema és que a hores d'ara no sabem quan succeirà això, la qual cosa genera una **gran incertesa**. En aquest context, és fonamental que mentre duri el confinament i els mesos que el seguiran els governs (de tots els nivells) facin tot el possible per **evitar problemes de liquiditat** per les empreses del sector que els abocarien a sortir del mercat. Per tant, **els efectes poden tenir caràcter permanent o temporal depenent de la capacitat de resiliència que tinguin les empreses que, en bona part, estarà condicionada per les polítiques que adoptin els governs i per la capacitat d'adaptació als nous escenaris**.

Així mateix, el comerç minorista (excloent comerços d'alimentació i farmàcies) és un dels gran afectats per la COVID-19. En aquest cas, el caràcter temporal o permanent dels efectes del confinament també dependran, en gran mesura, d'evitar problemes de liquiditat per les empreses.

2. Des de l'àmbit local és imprescindible no només introduir una moratòria en els impostos que gestiona l'ajuntament (per exemple, IBI o IAE) sinó també reduir-los. Ara és moment de fer polítiques fiscals expansives. És a dir, s'han de reduir impostos i/o fer transferències a aquells sectors que més ho necessitin per tal de poder aguantar aquesta crisi i fins i tot generar nova activitat empresarial.
3. Aquest confinament pot esdevenir un factor desencadenant pel que fa als hàbits de consum. Si les dades ja mostraven un creixement exponencial del comerç digital durant els últims anys a l'àrea metropolitana (veure aquí), aquest confinament l'ha potenciat encara més. Un major nombre de consumidors han apostat per aquesta forma d'adquirir béns de consum i, segurament, no estaran disposats a renunciar-hi en un escenari post-COVID-19. En aquest sentit, no cal que les administracions locals donin suport a les grans empreses que ja dominen el comerç digital, sinó que haurien d'ajudar les petites i mitjanes empreses a oferir els seus productes digitalment. Contràriament, una part del petit comerç es pot veure obligat a tancar, tot transformant el paisatge urbà de la ciutat que, cal no oblidar-ho, és un dels actius socials, culturals i turístics de Barcelona.
4. La COVID-19, més enllà de les pèrdues humanes i impactes negatius al PIB i ocupació, també tindrà efectes en la transformació digital que ja estàvem experimentant. La transformació digital segurament evolucionarà encara més ràpid del que estava previst. En aquest context, els governs municipal i metropolità haurien de fer polítiques que ajudin a adaptar-se a aquest nou escenari a les petites i mitjanes empreses, que d'altra banda poden tenir dificultats en implementar-ho. Contràriament, podríem veure una evolució darwiniana on només els més forts seran capaços de resistir. Tanmateix, això no vol dir que s'hagi d'apostar exclusivament per l'àmbit digital, però sí que és important que petites i mitjanes empreses continuïn exercint les seves funcions tradicionals i, alhora, s'adaptin per l'economia digital.

D'altra banda, també és important que des de l'administració s'analitzi la situació econòmica amb dades objectives per tal d'establir aquells sectors més afectats per la crisi, identificar oportunitats de millora, i dissenyar polítiques específiques de suport. Finalment, serà cabdal la col·laboració pública-privada ajudar als diferents sectors econòmics, incloent-hi el turístic, per dissenyar les polítiques necessàries per sortir de la crisi

Prof. Germà Bel

Universitat de Barcelona (UB)

Catedràtic del Departament de Economic Policy (UB)

www.germabel.cat

1. Des del punt de vista urbà, no crec que els efectes tinguin biaixos sectorials molt destacats. Crec que els agents més afectats seran aquells amb més dificultats de liquiditat per resistir l'impacte a curt termini de la dràstica reducció de demanda. En un sentit més ampli, i tot considerant la contracció econòmica, més que la pròpiament

sanitària, del grau d'afectació al comerç internacional dependrà diferents afectacions sectorials.

2. Si el problema transitori és de liquiditat i de capacitat de pagament, des del punt de vista municipal pertocarien **moratòries transitòries de recaptació fiscal i adequació**, encara que sigui també transitòria, a les **regulacions que permeten millorar la rendibilitat de d'establiments (e.g. terrasses al carrer, etc.)**.
3. Els sectors que sortiran més reforçats són aquells amb capacitat d'expansió del teletreball, on si veig canvis més permanents, i els relacionats amb **la recerca bioquímica i el desenvolupament tecnològic, en els que Barcelona mostrava vitalitat abans de la crisi sanitària**.
4. No tinc molt clar quines polítiques haurien d'impulsar, però en aquest moment em sembla molt més important i urgent entendre que segurament hauran de **repensar polítiques que estaven impulsant en l'àmbit de la mobilitat, mediambiental, i altres relacionades amb el sistema educatiu, coordinadament amb el govern de la Generalitat**.

Prof. Núria Bosch

Universitat de Barcelona (UB)

Catedràtica d'Hisenda Pública (UB), Investigadora (IEB),

<https://ieb.ub.edu/researcher/bosch-roca-nuria/>

1. Les activitats econòmiques més afectades seran les del sector serveis, i totes les activitats que d'ell depenen. Podem esmentar, per citar algunes activitats, l'hostaleria, la restauració, el comerç, **l'entreteniment o activitats culturals, taxis**, etc. En la mesura que la ciutat de Barcelona és una ciutat turística es veurà doblement afectada, ja que les restriccions a la mobilitat que imposa la COVID-19 afecten de ple a l'activitat turística. **Fa difícil pronosticar la durada d'aquesta reducció de l'activitat, ja que depèn de si es troba aviat un tractament i/o una vacuna eficaç contra aquesta malaltia i de si hi ha un rebrot. De tota manera, sembla que durant l'any 2020 i principis del 2021 totes les activitats afectades no tornaran a recuperar el nivell de negoci que tenien abans de la pandèmia.**
2. Abans de respondre la pregunta, cal esmentar que les administracions locals tenen unes **competències limitades que no els permeten portar a terme polítiques econòmiques contundents per combatre l'efecte de la crisi sanitària**. No obstant això, actualment la majoria de municipis, i també la ciutat de Barcelona, es troba en una bona situació financera i de liquiditat per poder-ne dur a terme. En aquesta línia, s'haurien de relaxar, si bé en part ja s'ha fet, però al meu entendre en major mesura, les **restriccions que tenen els ajuntaments a l'hora d'aplicar els recursos dels superàvits que obtenen**. Fins i tot, podria relaxar-se el fet que els ajuntaments no poden incorre en dèficit pressupostari.

Pel que fa a les mesures a adoptar, una primera seria l'ajornament del pagament dels impostos que fan viable aquesta pràctica: l'Impost sobre Béns Immobles (IBI), l'Impost d'Activitats Econòmiques (IAE) i l'Impost sobre Vehícles de Tracció Mecànica (IVTM). També en el cas de l'IBI, es podria rebaixar per a aquells comerços o autònoms que tinguessin en propietat el local on desenvolupen l'activitat.

Una segona mesura consistiria a atorgar ajuts o subvencions a les activitats més afectades per la crisi. En aquesta línia, l'Ajuntament de Barcelona ha establert lliurar 300 euros, en un pagament únic, a persones treballadores autònomes de la ciutat que hagin vist decaure en més d'un 75 per cent les seves vendes o s'hagin vist forçades a tancar el seu establiment o negoci arran la crisi de la COVID-19.

En tercer lloc, es podria recorre als crèdits tous, on l'Ajuntament paga els interessos dels crèdits, si bé actualment aquells ja són molt baixos.

3. Els sectors més beneficiats són els de l'alimentació, plataformes tecnològiques que ofereixen continguts audiovisuals en línia, el comerç electrònic i la logística que el fa possible. En aquest cas, les administracions municipals haurien d'aprofundir en mesures que facilitin l'adaptació de les empreses a aquesta nova realitat.
4. En gran part, les polítiques econòmiques que les administracions públiques adoptin haurien d'anar destinades a incentivar el consum. Per tant, els municipis podrien actuar en el camp dels ajuts socials. Una d'aquestes actuacions podria anar en la línia de donar "vals" a les famílies més necessitades per comprar a comerços locals, o altres mesures per garantir uns ingressos suficients a les famílies.

Prof. Antonio Cabrales

University College of London (UCL)

Professor in Economics

www.ucl.ac.uk/~uctpcab/

1. Para el turismo va a ser catastrófico a corto plazo. Y quizá haya un cambio a medio plazo. Pero me parece improbable, las razones estructurales por las que el Mediterráneo es atractivo para alguien de otros lugares (cultura, clima) no va a cambiar tanto de inmediato. Para la educación, también es un problema inmediato. Barcelona tiene un pequeño sector "exportador" de educación (IESE, ESADE, BGSE) que seguro que se verá afectado de inmediato. Tampoco creo que esto dure mucho pero el curso que viene será malo.
2. Dado que no creo en impactos más allá del horizonte de un año no veo la necesidad de hacer reconversiones masivas. Pero quizá el nuevo panorama ha convencido a la gente de que se puede trabajar a distancia y esto hace posible la deslocalización de empresas del norte. Esto daría una oportunidad masiva a Barcelona de traer empresas de alto valor añadido. Algo importante para conseguir esto es hacer fácil la escolarización enteramente en idiomas extranjeros. Prioritariamente en inglés, pero quizá francés y alemán. Y facilitar o incluso tener una agencia pública de servicios de "relocation".
3. Claramente todo lo que tiene que ver con trabajo remoto va a ser muy beneficiado, así como los servicios sanitarios. El "turismo" de salud va a ser más importante en el futuro.
4. Red masiva de puntos de recarga de coches eléctricos, digitalización, facilitación a la movilidad empresarial y visibilizar las posibilidades de establecimiento empresarial en Barcelona.

Joan. B. Casas

Ex - degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya (CEC)

www.coleconomistes.cat/Paginas/Ficha.aspx?IdMenu=A2238BD0-3048-4D9D-AB8C-C91C6DFD475&Idioma=ca-ES

1. Es evident que el confinament afecta a molt sectors. Per ordre d'importància, des del meu punt de vista
  - Restauració: l'impacte serà molt fort i amb una estimable durada, difícil de concretar però que **s'acostarà a l'any. La destrucció d'establiments serà significativa.**
  - Botigues de petit comerç. En alguns productes especialment com roba i calçat. També hi haurà una **desaparició importants d'aquest tipus d'establiments.** L'impacte serà també important en les **botigues de productes de consum de qualitat per la reducció del turisme i de les fires i Congressos.** La recuperació no vindria fins a finals del 2020 i principis del 2021, a l'igual que en el cas de l'hoteleria.
  - Hoteleria. Crec que la recuperació no serà fins a finals de 2020
  - Activitats artístiques i culturals, en especial teatres i cinemes. Estimo que fins a finals del 2020 no hi haurà un repunt.
  - **Mercat d'oficines: sofrirà una parada, amb impacte en els preus que durarà un any.**
  - Construcció: no hi hauria repunt t fins al darrer trimestre del 2020.
2. Allà on la incidència de l' Administració local pot tenir més efecte seria: **restauració, comerç, activitats culturals i, en el sector de la construcció, en rehabilitació.** En la nova construcció, en el mercat d'oficines i la hoteleria la incidència és més reduïda. Les polítiques a adoptar
  - Restauració: **reducció de la carrega impositiva , en especial IBI, i flexibilitat normativa per l'adaptació de les instal·lacions als nous requeriments.**
  - Comerç: **reducció de la carrega impositiva. Promoció institucional amb campanyes per rehabilitar el sector, molt tocat per la competència del model AMAZON**
  - Activitats culturals: ajuts directes i subvencions per ressuscitar el sector. **Campanya institucional. L'acció, a diferència d'altres sectors, precisa d'una injecció de diners a fons perdut.**
  - **Rehabilitació d'edificis: campanya institucional ajudada de facilitats administratives i exempcions fiscals.**
3. Els sectors clarament reforçats seran els vinculats a la nova concepció del treball i les relacions (tecnològiques en sentit ampli). També tot el que s'hi relaciona : comerç *on line*, botigues i serveis especialitzats de base informàtica... El sector vinculat a la **salut**, com clíniques especialitzades i també al de l' **educació a tots els nivell.**

En aquests àmbits l'actuació de l' Administració és clara:

- Potenciar la imatge i les iniciatives vinculades als nous sectors dominants: Barcelona com a impulsora de "starts-ups".

- Aprofitant la bona imatge del **sector sanitari** i, en concret, el de recerca potenciar-ne la capacitat d'atracció (**model turisme sanitari especialitzat**).
4. Essencialment Barcelona i la seva àrea d'influència hauria de "vendre" els actius que seran claus en el futur : **mentalitat innovadora amb una base molt competitiva, centres de recerca, centres d'alt nivell educatiu, base industrial (en aquest camp és important no caure en l'error de minusvalorar la seva importància), base sanitària de primer nivell mundial...** Estratègicament es tractaria de situar aquests actius al mateix nivell que fins ara han tingut altres atractius: oferta cultural i d'oci, oferta hotelera ...
- Barcelona sempre serà una potència "turística". Es impensable pensar que no ha d'aprofitar els seus actius. Es tracta de que aquesta imatge predominant i aprofitant l'impacte de la crisi mundial que l'haurà atenuada, la comparteixi amb l'altre **vessant "tecnològica-innovadora" en els àmbits especificats**. Barcelona "ciutat de qualitat"

Prof. David Cuberes

Clark University

Associate Professor Economics Department

<https://www2.clarku.edu/faculty/facultybio.cfm?id=1003>

<https://sites.google.com/site/davcuberes/>

1. Claramente el sector turístico y el (muy relacionado) sector de restauración van a ser entre los más afectados por este shock. Especialmente en España, una economía que está especializada en el sector turístico. En una reciente entrevista en La Vanguardia, el Premio Nobel en Economía Finn Kydland lo dejaba muy claro: esto no es como una guerra donde se destruye la capacidad productiva de un país (su infraestructura o capital físico). Es más parecido a una plaga como la Peste Negra (aunque muchísimo menor en términos de vidas humanas pérdidas). Esto son buenas noticias, puesto que **tanto la demanda como la oferta volverán**. El problema es si los inversores y empresarios decidirán volver a abrir la misma empresa en España después de la crisis o aprovecharán para hacerlo en un país con más facilidades, como Alemania. La misma problemática aplica a las ciudades. **Si Barcelona pone muchas trabas a los empresarios y autónomos, tal vez la gente decida reabrir su empresa o negocio en Bilbao, por ejemplo.**
2. Los gobiernos europeos, nacionales, y en la medida que puedan también los autonómicos y locales tienen que **garantizar liquidez** para que los negocios puedan reabrir lo antes posible. Reducir los impuestos es también una política que debería estudiarse seriamente, aunque eso sí, siempre teniendo en cuenta que no podemos llegar a niveles de endeudamiento que lastren la economía en los próximos diez años.
3. Esta crisis va a hacer que nos replanteemos muy seriamente cuál debe ser nuestro lugar físico de trabajo. **El teletrabajo va a ser, en mi opinión, mucho más habitual a partir de ahora, en parte porque estamos viendo que la productividad no siempre disminuye tanto como pensábamos trabajando desde casa.** Además, ahora mismo mucha gente tiene que trabajar desde casa con niños alrededor. Una vez los niños regresen a la escuela, trabajar a distancia será mucho más fácil. Eso no significa que las ciudades dejen de ser importantes, pero sí implica que **muchas cosas van a poder hacerse de forma parecida sin la cercanía física entre las personas**. Las empresas y sectores que entiendan esto van a beneficiarse de la situación. Desde un punto de vista de los trabajadores, **adaptarse al uso de estas tecnologías va a ser clave**. También tendremos que

acostumbrarnos a realizar tareas más diversas y especializarnos menos. Por ejemplo, **en el mundo académico es posible que los que sean capaces de trabajar como consultores aparte de enseñar van a prosperar**. Una política que debería apoyarse es el fomento de la educación gratuita o subvencionada online. Hoy en día es posible aprender muchísimas cosas a través de Internet. Tal vez el gobierno podría contribuir a publicitar estos cursos (ofrecer rankings creíbles para poder identificar su calidad), etcétera.

4. Parece que el COVID-19 va a hacer que **las grandes aglomeraciones sean menos atractivas para la gente**. Tal vez en los próximos diez años mucha gente prefiera vivir en una ciudad de tamaño mediano como Lleida a hacerlo en Barcelona. En principio, desde un punto de vista de economía urbana, eso son malas noticias puesto que sabemos que las ciudades son más productivas cuánto más gente vive en ellas (con algunos límites como el caso de Lagos en Nigeria, pero en España y en la mayor parte de países ricos creo que estamos muy lejos de ese nivel crítico). **Si todo esto es así, el gobierno de Barcelona debería reducir restricciones a la construcción de vivienda (tanto horizontal como vertical) en Barcelona y, por supuesto, eliminar cualquier control del precio del alquiler que, como bien sabemos, acaba resultando en menos gente viviendo en la ciudad e injustas arbitrariedades en quién consigue hacerlo**.

Xavier Fageda

Universitat de Barcelona (UB)

Professor titular d'Universitat

www.ub.edu/gim/en/membre/xavier-fageda/

1. Els sectors del **turisme , oci i cultural** seran altament afectats per la crisi fins que es trobi una vacuna.
2. **Exempció pagament impostos municipals als sectors afectats, subsidis/regulació preus pel pagament de lloguers, regulacions específiques (ampliació terrasses per restaurants, promoció esdeveniments culturals on es pugui mantenir la distància social...)**
3. Els sectors reforçats de la crisi seran comerç online, equipament sanitari. poc marge de acció de les administracions municipals en la meua opinió
4. **Política social (augment dels recursos -via endeutament - per donar suport als més vulnerables), mobilitat (augment freqüències autobusos per facilitar el distanciament social, promoció ús bicicleta), enfortiment de les polítiques de promoció de l'activitat econòmica (Barcelona Activa, etc.), foment del teletreball.**

Prof. Lúdia Farré

Universitat de Barcelona (UB)

Professora Lectora del Departament d'Econometria, Estadística i Economia Aplicada

<https://sites.google.com/site/lidiafarre78/home>

<https://webgrec.ub.edu/webpages/000005/cat/lidia.farre.ub.edu.html>

L'impacte de la crisi econòmica derivada de la COVID19 sobre la desigualtat de gènere

Propostes per a la conciliació efectiva:

Estem davant d'una crisi que si bé té un origen sanitari i no econòmic, ha tingut i tindrà greus repercussions sobre el mercat de treball. Les mesures de distanciament social que s'han adoptat per contenir l'expansió de la pandèmia és molt probable que hagin afectat de manera diferent les oportunitats laborals d'homes i dones.

D'una banda, aquestes mesures han estat especialment dures amb l'ocupació en el sector dels serveis no-essencials (bars, restaurants, establiments comercials) amb una gran presència de dones, que poden haver perdut la feina permanent o temporalment.

D'altra banda, el tancament dels centres educatius i llars d'infants ha representant un increment sense precedents en les tasques domèstiques i de cura dels infants. Les dades que hem pogut recollir fins ara indiquen que aquest increment l'han assumit majoritàriament les dones.

Un repte important del desconfinament serà reprendre l'activitat econòmica mentre les escoles continuen tancades. Amb el que sabem fins ara, és molt probable que si no s'adopten les mesures adients, siguin les dones les que tinguin més problemes per conciliar la nova vida familiar amb la laboral.

En el pitjor dels casos, davant del tancament dels centres educatius i sense la possibilitat de poder comptar amb tercer persones per tenir cura dels infants, podria haver-hi progenitors que es veiessin obligats a abandonar la feina. Tot fa pensar que serien majoritàriament les dones les que ho farien.

Sense mesures, la combinació de la feina amb la nova vida familiar pot tenir repercussions importants sobre la productivitat laboral i la salut mental i física dels treballadors que hauran de fer esforços desmesurats per tirar endavant.

Cal pensar mesures que facin efectiva la conciliació de la vida laboral amb la nova realitat familiar.

Una mesura que caldria implementar immediatament són els permisos per tenir cura dels fills mentre és recupera l'activitat econòmica i els centres educatius continuen tancats. Per preservar la igualtat de gènere entre els progenitors aquests permisos han de tenir dues característiques fonamentals:

- S'han de repartir a parts iguals entre els progenitors. És a dir, si està previst que les escoles no obriran fins al setembre cal pensar en permisos de 12 setmanes repartits a parts iguals entre els dos progenitors (6 setmanes per la mare i 6 pel pare).
- No poden transferir-se entre progenitors. És a dir, si un dels dos progenitors no fa servir el seu permís, el perd, i no el pot cedir a l'altre progenitor.

El disseny d'aquests permisos està inspirat en els permisos per naixement d'un fill. A l'estat espanyol, abans de la introducció del permís de paternitat, 10 de les 16 setmanes del permís per naixement es podien repartir entre el pare i la mare. Tot i això, eren majoritàriament les dones les que en feien ús. Per tant, cal que els permisos que es concedeixin a les famílies mentre duri el tancament dels centres educatius siguin d'igual durada i no transferibles entre els progenitors. De no ser així, seran majoritàriament les dones les que els sol·licitin, i això podria perjudicar les seves perspectives laborals futures: salaris, promocions, llocs de treball, etc...

Això mentre duri el tancament, però sembla difícil pensar que al setembre el curs escolar es pugui reprendre amb normalitat. Es parla de reducció horària, grups reduïts etc... Per fer possible la conciliació mentre es recupera la normalitat escolar caldrà fomentar la flexibilitat horària i el teletreball, prioritzant les preferències del treballadors amb infants o persones a càrrec.

Aquesta mesura pot ser menys respectuosa amb la desigualtat de gènere ja que és més difícil de regular. D'una banda, les empreses han d'oferir aquesta opció als seus treballadors. D'altra, s'han d'arribar a acords dins del nucli familiar per fer efectiva la conciliació tant d'homes com de dones.

Per tant, si el desconfinament es duu a terme sense tenir en compte les dificultats que tenen les famílies, i especialment les dones, per conciliar la feina amb la nova realitat familiar, augmentaran les desigualtats en les oportunitats laborals, especialment entre els homes i les dones.

Prof. Ada Ferrer i Carbonell

Institut d'Anàlisi Econòmica (IAE-CSIC)

Director of the Barcelona GSE Master Program in the Economics of Public Policy.

Deputy Director for Academic Programs at the Barcelona GSE.

<http://ferrer.iae-csic.org>

1. Sector afectats:

- Turisme (hotels, però també restaurants, bars, discoteques) i transport de turistes (aviació, creuers, trens de llarga distància...).
- I tots els sectors relacionats amb la restauració (per exemple, productes alimentaris de qualitat)
- Ensenyament, activitats extra-escolars (sobretot activitats de lleure i extra-escolars que necessitaran ajuda. Per exemple, casals d'estiu).
- Sector cultural
- Comerços que ja estaven essent desplaçats per la gentrificació (lloguers caríssims), les grans superfícies i el comerç online.
- Sector immobiliari (la baixada de turisme afecta el preu del lloguer, cosa que ha ajuda a millorar el tema de la gentrificació)

El primer impacte serà més important, però pot ser que hi hagi destrucció de capacitat productiva i per tant una part sigui més permanent. Ara amb el desconfinament cal

veure quants d'aquests poden sobreviure el tancament de més de 2 mesos i ara l'obertura parcial (i el poc turisme)

2. Polítiques fiscals expansives per tal que l'impacte temporal es pugui superar. Sinó tancaran per sempre.
3. **Sector digital** (telecomunicacions, start-up creatives en tecnologia, les botigues d'aliments e proximitat,...). **Feina que es pot fer en teletreball i que exportem (consultors, científics -de dades, tecnologia...-)**
4. Mesures temporals expansives per ajudar a les empreses i comerços a no tancar els negocis. Similarment, **ajudes a les famílies que es trobin en situació de vulnerabilitat**. Aprofitar l'oportunitat per enfortir el comerç de proximitat (i de barri per aquells ciutadans que ja no voldran baixar al centre).

Prof. Rosa Ferrer

Universitat Pompeu Fabra (UPF)

Associate Professor, Department of Economics and Business

<http://www.econ.upf.edu/~rferrer/>

1. Turisme, hostaleria, **transport de persones (taxis), servei domèstic, escoles bressols privades**. Temporal però amb potencial impacte permanent per empreses amb pocs recursos financers.
2. S'ha d'aprofitar l'ocasió per **reduir la dependència que hi ha amb el sector turístic i amb l'hostaleria a la ciutat de Barcelona**. La tecnologia, la ciència, formació educativa, i la cultura son sectors que van estar considerablement afectats per la Gran Recessió i no s'han recuperat, però encara queda una base suficient de capital humà a la ciutat.

Possibles intervencions addicionals:

- **Promoure el repartiment a domicili que busqui la reducció de l'impacte mediambiental** (e.g., evitant l'ús de plàstic d'un sol us). Actualment la competència en preus dificulta aquesta opció i a la ciutat podria haver demanda per aquest tipus de distribució amb els certificats adequats per reduir la informació asimètrica per part del consumidor.
  - **Promoure activitats per nens a l'aire lliure (e.g., casals d'estiu) per ajudar als pares que estiguin treballant o teletreballant, fent servir les xarxes educatives que ja existeixen**. També ajudaria amb la bretxa de gènere que podria estar empitjorant a conseqüència de la pandèmia.
3. Formació online, distribució alimentaria (supermercats), servei de repartiment a domicili, comerç digital. **S'haurien de promoure plataformes de distribució per botigues que no tinguin repartiment a domicili**.
  4. Una forma d'ajudar al sector del transport privat seria promoure i garantir la desinfecció entre viatge i viatge, sobretot per transportar persones grans. Amb la des-escalada pujarà la demanda d'aquest tipus de serveis però per recolzar aquesta pujada s'haurien de donar unes garanties d'higiene.

Prof. Miquel Angel García López

Universitat Autònoma de Barcelona (UAB)

Associate Professor, Department of Applied Economics, School of Economics and Business, UA

<http://gent.uab.cat/miquelangelgarcialopez/ca/content/home>

1. Està clar que amb el confinament total de fa unes setmanes quasi tots els sectors econòmics es van veure afectats ... els que menys els sectors d'intermediació financera, energia, alimentació ... els que més aquells que han hagut de paraitzar completament la seva activitat.

Amb el confinament parcial i la relaxació de les mesures de distanciamet social, en molts sectors s'ha pogut reiniciar l'activitat i probablement tornaran a la normalitat a mesura que el grau de desconfinament sigui més gran (i sempre quant no hi hagi cap rebrot).

Des del meu punt de vista, els sectors que més trigaran a tornar a la normalitat són els vinculats (1) al consum en termes d'oci (restauració, cultura, ...) i (2) al sector exterior (en particular, al turisme no-nacional). En el primer cas, només podran reprendre la seva activitat en les últimes etapes del desconfinament i sempre amb mesures restrictives sobre aforament ... En segon cas, no veig clar que l'arribada de turistes a la ciutat es pugui reactivar en el curt ni mig termini ... Crec que trigarem més d'un any a rebre els primers visitants estrangers.

2. L'excepcionalitat de la situació requereix que l'Ajuntament també adopti mesures excepcionals (algunes de les quals s'estan començant a implementar).

Mentre no es retorni a l'activitat, l'Ajuntament hauria de deixar de cobrar impostos, taxes, ... relacionades amb l'activitat econòmica ... (òbviament, s'hauria de fer el mateix a nivell autonòmic i estatal).

Per a activitats orientades principalment al Turisme (en particular, el comerç i la restauració), l'Ajuntament hauria d'incentivar i facilitar la seva re-orientació ... La demanda de consum que es recuperarà més ràpidament serà la dels residents. Per tant, aquells negocis amb una orientació al client estranger haurien de re-inventar-se per atreure clients residents. En alguns casos, es podrà fer amb un ajustament via preus .... En d'altres casos, caldrà canviar el producte ... L'Ajuntament pot ajudar amb una política que incentivi més el consum local i ajudant econòmicament als establiments en la reconversió. Crec recordar que l'Ajuntament disposa d'un cens de locals amb el qual es pot analitzar el tipus d'oferta de productes/serveis existents.

3. El comerç on-line i activitats associades és el que sens dubte s'ha reforçat més durant aquestes setmanes ... No obstant, l'impacte local no està tan clar pel domini que exerceixen en aquest tipus de comerç grans empreses a nivell mundial com Amazon.

Ara és el moment de que el comerç tradicional potencii la seva vessant on-line ... En aquest sentit, les administracions municipals haurien d'ajudar en aquest procés de transformació digital ... Ajudes econòmiques per a la posada en marxa i promoció de webs a les botigues de barri de tota la vida ... la creació d'una plataforma pública-privada i de la seva corresponent app (o diverses) per a que, a nivell de barri, s'informi a la població sobre el comerç al barri i, fins i tot, que permeti el contacte i la compra on-line

...

En definitiva, si l'accés físic als nostres comerços està restringit pel COVID-19, cal que potenciar l'accés digital.

4. Donada la caiguda del Turisme estranger a la ciutat que previsiblement perdurà durant molt de temps, cal **potenciar el turisme interior de residents** ... No crec que sigui possible una substitució perfecta d'un tipus per un altre, però sí que cal aprofitar per **potenciar el sector turístic nacional**.

També cal continuar amb polítiques d'atracció d'activitats econòmiques d'elevat valor afegir a la ciutat ... amb efectes multiplicadors importants sobre l'economia dels barris i de la ciutat. A més, permetran reduir l'excessiva dependència que té la ciutat al Turisme exterior.

Anton Gasol Magriñà

Col·legi Economistes

Degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya

www.coleconomistes.cat/Paginas/Ficha.aspx?IdMenu=a7729b48-2917-4b73-be7c-a06e57310cfd&Idioma=ca-ES

1. Al meu parer els sectors més afectats estaran en relació a l'estructura productiva particular de Barcelona. El sector serveis concentra gairebé el 90% del VAB. I dintre d'aquest macrosector, el comerç i l'hostaleria i també el transport són més del 25% del VAB total. Justament el **COMERÇ**, i l'**HOSTALERIA** seran els més afectats, però en forma de V, caiguda molt intensa, i amb un cert retard un repunt significatiu, però durant la contracció una **mortalitat elevada**. Les **activitats artístiques** també estan rebent una forta sotragada. Moltes d'elles poden desaparèixer però les mateixes o altres tornaran a renéixer quan estigui força garantida la seguretat sanitària dels actes públics: espectacles, concerts, teatres, auditoris, ...Tots aquests sectors tindran efectes temporals, en alguns casos uns més llargs en el temps que d'altres, però al mateix temps pot donar-se una reestructuració del sector i del modus operandi.
2. El primer que suggeriria de fer és un inventari de les empreses d'aquests sectors més afectats. Només cal mirar el DIRCE per veure la distribució del nombre d'establiments a Barcelona, i comprovar com el **COMERÇ I REPARACIONS, HOSTALERIA, i també la CONSTRUCCIÓ** són sectors que concentren una gran quantitat d'establiments.
Crec que caldria poder oferir una bateria de mesures però condicionades a un **PLA DE VIABILITAT** que el mateix establiment hauria de presentar.
Liquiditat abans que res
Fiscalment, suspendre temporalment algunes figures impositives i permetre diferir el pagament dels impostos en un període superior a l'any.
Regulatori, facilitar l'activitat sense tanta càrrega de complir els requisits per obtenir i mantenir la llicència, de manera que la regulació sigui **EX-POST** i **NO EX-ANTE**.
3. L'objectiu hauria de ser impulsar i promoure activitat econòmica sostenible i de qualitat.
De la indústria, poden sortir reforçats elaboració de productes farmacèutics; informàtica i electrònica, captació, sanejament i distribució d'aigua; sanejament, gestió de residus i descontaminació.
La **CONSTRUCCIÓ HAURIA DE VEURE'S POTENCIADA**, sobretot aprofitar l'avinentsa per **CONSTRUIR UN PARC D'HABITATGE ASSEQUIBLE** tan com es pugui a la ciutat de Barcelona, i també a l'àrea metropolitana.

En **SERVEIS**, els serveis **AUDIOVISUALS, INFORMÀTICS I D'INFORMACIÓ, RECERCA I DESENVOLUPAMENT, EDUCACIÓ, SANITAT, SERVEIS SOCIALS I A LES LLARS.**

4. Hauria de posar l'atenció en totes aquelles activitats que tenen impacte negatiu i positiu sobre el canvi climàtic. **Caldria imposar el criteri de QUI CONTAMINA PAGA. I a l'inrevès QUI NO CONTAMINA O REDUEIX LA CONTAMINACIÓ, rep ajuts.** També s'haurien de potenciar i afavorir les activitats empresarials que vagin encaminades a la consecució dels objectius del desenvolupament sostenible ODS. I això mitjançant incentius no només fiscals, sinó també regulatoris afavoridors d'aquestes activitats més sostenibles i viceversa per aquelles que ho són.

Prof. Núria Mas

IESE Business School

Professor Economics

Directora del departamento de Economía en el IESE Business School

<https://www.iese.edu/es/claustro-investigacion/claustro/nuria-mas/>

1. És molt difícil saber si els efectes seran temporals o permanents. La crisi sanitària en un principi té un caràcter temporal, però, la recuperació dependrà molt de tres aspectes importants: (i) de tenir la situació de salut pública el més controlada possible, de manera que **puguem conviure amb tranquil·litat amb la realitat de la COVID** sabent que el risc de contagi és relativament limitat i també que, en cas de contagiar-nos, el sistema hi podrà donar una resposta adequada. Dependrà també d' adoptar les polítiques necessàries per pal·liar el cop que una crisi d'aquesta intensitat suposarà per l'economia i les persones, amb especial èmfasi en aquells sectors que es poden veure més afectats i iii) de ser capaços de pensar en **quins són els paràmetres que marcaran l'economia del futur**, ajudant a la formació de les persones per poder formar part d'aquests sectors i **potenciant la innovació per poder atraure i retenir talent.**

Aquesta pandèmia està augmentant el cost relatiu de la proximitat i per això, els sectors que necessitin d'una certa proximitat seran els més afectats

2. És important impulsar les **polítiques que contribueixin a millorar l'empleabilitat dels treballadors**, com la formació en el lloc de treball per exemple o també una reflexió profunda sobre quines són les ocupacions que necessitem en el futur. També una aposta clara per la innovació, l'educació superior i polítiques que facilitin l'atracció i retenció de talent.
3. Es tracta de buscar aquells sectors en els quals podem fer la diferència i ser capaços de facilitar col·laboracions entre els diferents agents (tant públics com privats) per tal de poder crear un ecosistema de creixement basat al seu voltant.

Prof. Andreu Mas-Colell

Universitat Pompeu Fabra (UPF)

Catedràtic Economia Universitat Pompeu Fabra (excedència)

www.upf.edu/es/web/andreu-mas-colell

1. Sectors afectats:

- Tot el que estigui afectat per la **baixada de visitants** de tot tipus quedarà molt tocat. Es evident per aquells sectors amb clients directes de visitants, però també tenim **l'efecte, insidiós i generador d'incertesa, de l'impacte indirecte**: qui pot estar segur que el seu negoci no quedarà afectat indirectament?. Potser les empreses que exporten tot, i poc mes.
- Tot el que depengui de l'espectacle (teatre, etc).

Per la resta dependrà de si tenim una recessió generalitzada. Tant a com haurien de ser temporals. El període, però, dependrà del context sanitari i pot ser cosa d'anys. Per tant, es irreal pensar que es poden mantenir empreses congelades.

2. El millor que podria passar a nivell municipal es **desplegar una actitud pro-empresa**. Si la actitud es: "això demostra que la empresa privada no es la solució" anem malament. Per la resta tot dependrà en darrera instancia de Europa (BCE).
3. Tots els relacionats amb les indústries digitals. Com pot ajudar l'Ajuntament? :
- (i) **moltes de les empreses d'aquests sectors son multinacionals. Convé no mirar-les amb sospita;**
  - (ii) incentivar l'ecosistema emprenedor. Tinguem en compte que aquestes son indústries netes. **L'instrument més potent de l'Ajuntament es l'urbanisme. La seva millor tradició es la del 22@;**
  - (iii) **polítiques actives per facilitar l'arribada de professional i tècnics qualificats.** Donat el punt de partida el primer pas seria acabar amb la imatge d'escepticisme cap a la immigració qualificada.
4. Després del Covit-19, quina es la imatge d'una Barcelona ideal que hauria de guiar l'acció facilitadora de les autoritats públiques?:
- (i) **Barcelona, capital econòmica de les indústries del segle XXI?**
  - (ii) **Barcelona, magnet d'atracció de talent i capital científica, tecnològica i d'educació superior?**
  - (iii) Barcelona, ciutat habitable: verda, sostenible, amb aire net i poc consumidora d'energia?
  - (iv) Barcelona, ciutat de cultura?
  - (v) Barcelona, ciutat solidaria i equitable?

Es evident que ho vull tot però ser alguna cosa al mon, i tenir força econòmica per (iii), (iv) i (v) depèn de (i) i de (ii).

Una observació metropolitana: el que ha passat (COVID 19) porta a incloure a l'ideal de Barcelona una menor densitat. També hi ajuda la descoberta de l'efectivitat del teletreball. Per tant, l'espai metropolita es encara més la Barcelona real del que ens pensàvem fa dos mesos. En conseqüència la governança metropolitana s'hauria d'enfortir (sense arribar a l'absorció de municipis per la Barcelona actual).

Prof. Anna Matas

Universitat Autònoma de Barcelona (UAB)

Catedràtica d'Economia Aplicada en UAB

<http://pagines.uab.cat/appliedeconomics/content/anna-matas-0>

1. Donada la importància del turisme per la ciutat de Barcelona, entenc que els sectors més afectats seran les activitats qui hi estan relacionades. En primer lloc destacaria: hostaleria, restauració, tota l'activitat relacionada amb el **transport aeri i agències organitzadores de congressos**,...A continuació altres activitats de **lleure i cultura**. Al meu entendre, la durada de l'impacte dependrà de si es pot controlar la malaltia o no. Si les mesures de distanciament social s'allarguen en el temps, l'impacte pot ser permanent. Per exemple, si s'imposa un *load* factor al transport aeri inferior al 80%, **el negoci low-cost segurament no es podrà mantenir amb els preus actuals**. O potser Barcelona ha de tenir menys bars i restaurants.

Em preocupa també què pot passar amb el sector manufacturer més tradicional. La indústria de l'automòbil, per exemple, se'n pot veure afectada si la demanda no es recupera o si es trenquen les cadenes de subministrament. En aquest sentit, em sembla essencial que es posin en marxa polítiques per recuperar la confiança de la població (cal reduir al màxim el risc de contagi i la percepció que en té la població).

2. Veuria les següents mesures:
  - Mesures fiscals o regulatòries dirigides a evitar la fallida d'empreses que serien viables econòmicament sense el problema del coronavirus. **Tasca difícil és identificar aquestes empreses/sectors**. En general, mesures d'impuls a la demanda.
  - Aquelles mesures que des de l'àmbit local contribueixin a reduir el risc de contagi i la seva percepció. Un element important és donar garanties pel transport públic. **Un ciutat amb la densitat de població tan alta, no pot funcionar sense transport públic**. El transport "actiu" (a peu i bicicleta) no pot absorbir la demanda que actualment viatge en transport públic. A curt termini, no es pot canviar el tipus de ciutat (encara que a llarg es pugui considerar desitjable).
3. Sectors relacionats amb **indústries tecnològiques, farmacèutiques, empreses lligades al sector hospitalari..** En el cas de Barcelona, sembla important **donar suport a serveis professionals, empreses relacionades amb tecnologia, empreses de software, potenciar l'atracció noves empreses oferint les condicions adequades per a que s'instal·lin**. Entre aquestes condicions caldria posar l'èmfasi en garantir que la ciutat pot fer front a crisis com la que estem passant. Això també requereix una atenció a sectors de serveis professionals de menor valor afegit (serveis assistencials, ...).
4. Només destacaria que les mesures han de fer-se des de **l'òptica d'àrea o regió metropolitana i no només des de la ciutat**.

Prof. Joan Monràs

Universitat Pompeu Fabra (UPF)

Assistant Professor of Economics

<https://joanmonras.weebly.com>

1. Els sectors/ocupacions més afectats seran d'una banda aquells que necessiten d'un contacte proper entre els seus treballadors, i de l'altra, aquells que produeixin béns o serveis que es necessitin consumir en comunitat o proximitat d'altres persones. El primer grup ha estat estudiat en diversos articles. Per exemple, «Which workers bear the burden of social distancing policies?» de Mongey, Pilossoph, i Weinberg mostra que **professions dedicades a la construcció, a l'alimentació, o als serveis mèdics estan molt exposats al contacte humà. En canvi, professions relacionades amb llocs directius, amb finances, o ciència necessiten molt poc del contacte humà per dur-se a terme.** Aquest article mostra també les característiques dels treballadors més afectats. Aquests tendiran a ser de **nivell educatiu i salaris per sota la mitjana.** El segon grup de sector afectats seran aquells que ofereixen béns o serveis que necessiten del **contacte humà i la mobilitat per ser consumits. Turisme, esdeveniments esportius i culturals en son, potser els millors exemples.** La durada dels efectes es incerta. Depèn en bona part de que aprenem sobre el virus en les properes setmanes/mesos. Vistes les dades actuals podria ser que el percentatge d'infectats ja hagi estat molt alt. Si a més el virus mutés poc i les persones només poguessin ser infectades una vegada, això faria que s'assolís la immunitat comentaria relativament ràpid, amb una o dues remuntades de les infeccions com a màxim. Però no esta clar que el percentatge de gent que ja hagi passat el virus sigui alt, i tampoc sabem com muta el virus.
L'altre factor a tenir en compte es el desenvolupament de la vacuna i cures pal.liatives. La incertesa en aquest sentit es també alta, i segurament mes difícil d'anticipar amb informació que tinguem en les properes setmanes/mesos. Podria ser que algun dels molts grups que hi treballa trobes la vacuna relativament ràpid, però es difícil pensar que hi hagi suficients vacunes per tothom abans de 2021. Per parlar del llarg plac, cal pensar, a mes, si el virus canviarà l'estructura productiva, cosa que depèn en bona part de la resposta política a la situació actual.
2. En el cas de Barcelona, la decisió mes important (al meu entendre) es si intentar mantenir el pes del turisme a la ciutat o **canviar aquest pes de manera significativa en els propers mesos.** El turisme es un sector que ha aportat molts recursos a la ciutat donada l'avantatge comparativa que Barcelona té en aquest sentit, però a la vegada es un sector que **contribueix relativament poc al creixement de llarg plac.** Moure l'economia de Barcelona cap a sectors que requereixen menys contacte físic diari es una opció possible, tot i que això òbviament tindria efectes redistributius molt importants.
3. Crec que sortiran reforçats els sectors que permeten formes de treball flexibles. **Tots aquells treballadors que puguin fer una part important de la seva feina a traves de l'ordinador sortiran guanyant.** Les ciutats permeten que treballadors interactuïn de manera molt mes estreta que en medis rurals. La influencia del virus a la ciutat fera, crec, que els treballs que mes es basen en la interaccio de treballadors a nivell d'idees siguin els grans beneficiats.
4. Les polítiques que em semblen mes important a nivell local son les relacionades al **transport i a la habitatge.** Un dels perills que posa el virus es, justament, al transport

públic. El transport públic convencional, i.e. metro i autobús, es malauradament un important focus de transmissió de malalties contagioses. Això farà que hi hagi una caiguda en la demanda de metro i autobús. Els substituït natural del metro i autobús es el transport privat. El transport privat vol dir cotxes, motos, bicicletes i patinets. Si la ciutat es mou cap al cotxe els problemes de contaminació tornaran, agreujats fins i tot. El cotxe causa, també molta congestió. Així que a nivell transport privat crec que les polítiques públiques haurien d'encaminar-se a substituir metro i autobús cap a moto, i sobretot bicicleta i patinets, i fer tot el possible per evitar el creixement dels cotxes. A nivell habitatge, el virus pot oferir l'oportunitat per desenvolupar la habitatge a Barcelona i compaginar-la amb espais verds als voltants de la ciutat, per exemple cap els rius de la ciutat (anteriorment els rius eren contaminants per culpa de la indústria, cosa que jo no passa tant, i per tant ofereix moltes possibilitats als rius que creuen o passen a prop de les ciutats). A nivell habitatge cal veure si hi ha un moviment cap a zones més rurals o mixtes o no. En qualsevol cas, oferir més i més bon habitatge a les ciutats sembla encara ara un dels reptes d'aquest segle.

Prof. Alfredo Pastor

IESE Business School

Profesor emérito del Departamento de Economía del IESE Business School

<https://www.iese.edu/faculty-research/faculty/alfredo-pastor/>

1. Los sectores que se verán más afectados temporalmente serán el de la **hostelería, restauración y educación**.
2. Para favorecer la reactivación de la actividad económica serán necesarias medidas que incluyan: **moratoria fiscal**, ayudas financieras, **renta mínima transitoria**, así como el **refuerzo de las entidades sociales**.
3. Creo que los sectores que saldrán reforzados de la crisis serán el de la **salud, educación, investigación y cultura**. Los gobiernos municipales deberán destinarles más recursos para consolidar su crecimiento.
4. Para adaptar la economía de Barcelona al contexto post COVID-19 los gobiernos municipales deberán **ampliar el abanico de actividades culturales** que no estén tan centradas en causas políticas.

Prof. Amedeo Piolatto

Universitat Autònoma de Barcelona (UAB)

Ramon y Cajal Fellow

<https://sites.google.com/site/piolatto/home>

1. La **primera diferencia obvia es entre los que venden online y los que no**: eso genera diferencias entre sectores (por ejemplo, dentro del ocio, puedo comprar un libro online mientras que no voy a disfrutar de un hotel online, aún que pueda reservarlo, no lo haré si no puedo disfrutarlo) pero también dentro de un mismo sector (negocios que ya estaban organizados para la venta online respecto a los que no).
- A nivel de sectores, creo que es fácil de identificar los que sufren más o menos. Alimentación: solo sufren las empresas que venden a restaurantes, y es probable que

sea temporal. **Transporte sufre muchísimo.** Ocio: sufre casi todo, menos lo que se vende online, así que pierden los que venden "experiencias" (viajes, museos, cinema, conciertos, deporte...) mientras que lo demás aguanta (netflix, libros, juguetes...).

- Cuando acabe todo eso, es probable que se sume lo que son los efectos de una crisis "cualquiera" (la gente es más pobre y consume menos, con más impacto para productos de categoría mediana...el lujo siempre tendrá clientes y los **productos baratos tendrán como nuevos clientes los "nuevos pobres"**) con algunos más típicos de esta crisis: por ejemplo, puede haber cierto miedo y sufrirán las actividades "masificadas", desde conciertos y eventos hasta tiendas de ropa barata. **Esto puede beneficiar a los productos más exclusivos y las tiendas pequeñas, conciertos en salas de teatro...**
- Creo que la mayoría de los efectos serán temporales, pero es probable que **esta experiencia haya modificado las preferencias de consumo de la gente.** Quizás haya quien se plantee mudarse a ciudades más pequeñas (**reducción de la concentración urbana con efectos sobre inmobiliario**), cambio en las costumbres alimentarias (dicen que pasados 1-2 meses, la gente asimila los cambios: si durante este tiempo ha habido cambios en el tipo de alimentación, podrían mantenerse).
  - En general, creo que habrá cambios en las preferencias de gasto de los individuos que perjudicarán a algunos y beneficiarán a otros. Pero es un juego a suma cero y en ese sentido no creo que se pueda o se tenga que hacer mucho.
  - En el caso del sector inmobiliario, quizás se podría ayudar reduciendo los costes de transacción y facilitar el acceso al crédito.
  - Donde creo que más se notarán cambios (permanente) es en la forma de consumir y de producir. Los que se han acostumbrado a comprar por internet, ¿volverán a las tiendas? Los que se han acostumbrado a cocinar, ¿volverán a comprar comida hecha (tipo "Tento")? Los que han perdido confianza en los centros para gente mayor, ¿buscarán otras soluciones para sus seres queridos? Las empresas que han visto que mucho trabajo se puede hacer desde casa, ¿cambiarán su manera de organizarse? También, es posible que las empresas decidan externalizar más, para tener menos costes fijos (aunque esto se traduzca en más costes variables) y más flexibilidad.

En general, creo que el problema principal no va a ser saber qué sector ha sido perjudicado, sino que esta crisis afecta de forma muy heterogénea a los sectores, consumidores, trabajadores. Véase por ejemplo la diferencia entre personas sin y con hijos en edad escolar (y posible impacto diferencial sobre las mujeres). Así que va a ser muy complicado actuar de forma eficaz con proyectos "generales". Habría que actuar con muchas políticas de alcance pequeño.

2. Habría mucho que se puede hacer, pero los recursos son limitados. En el corto y medio plazo, creo que lo más efectivo sería que se activen medidas para compatibilizar las actividades económicas con la reducción de aglomeraciones. En ese sentido, la política local puede hacer mucho:
  - Para reducir aglomeración en los medios de transporte: incrementar la frecuencia de los medios, favorecer el transporte en bici/moto/patinete..., pero lo que más ayudaría sería **flexibilizar los horarios**. Ya simplemente se podría hacer que **los empleados públicos y las escuelas públicas cambiaran sus horarios**

para que las entradas y salidas del trabajo/escuela no coincidieran con las horas punta. Más en concreto, que dentro de una misma escuela haya clases que empiezan y acaban antes, otros más tarde. De la misma manera, se podría **extender el horario de apertura de todas las actividades públicas** (con los mismos empleados, pero repartidos sobre más franjas horarias). A nivel escolar, también se puede flexibilizar a nivel de días: que algunos empiecen más pronto en septiembre, otros que acaben más tarde en verano.

- Incentivar que también en el privado se **flexibilicen los horarios de apertura y cierre**. Eso reduciría las congestiones en tiendas, centros deportivos, etc.
  - **Liberalizar para que se pueda abrir los fines de semana**, etc.
  - El segundo tema urgente es compatibilizar el trabajo con las actividades familiares. Los padres no pueden trabajar si los niños no tienen escuela/casal... **Habría que encontrar soluciones para el verano, para que los trabajadores puedan volver a su puesto y recuperar el tiempo perdido.**
  - El tercer tema es la liquidez: las pequeñas empresas y familias pueden tener problemas de liquidez y habría que ayudarlos. Esto se puede hacer introduciendo un sistema de pago de los impuestos locales flexible. Quien pueda, **se le permite hasta pagar impuestos futuros (IBI etc. con algo de descuento) para garantizar ingresos en las arcas públicas.** Quien no pueda, **se le permita aplazar el pago.**
  - Uno de los perjudicados son bares y restaurantes. **Para promover el distanciamiento, a los que tengan terraza, siempre que sea posible, se le debería permitir ampliar el espacio utilizado.**
  - Desconozco cuan complicado sea (a nivel de permisos y tramites) para una empresa (tienda, restaurante...) ofrecer servicios de *take-away*, entrega a domicilio, etc. En caso de que sea complicado, el ayuntamiento podría agilizar los trámites y activar **un servicio de ayuda/consultoría para pequeños comercios que quieran dar el paso.**
  - Puede ser que los consumidores tengan miedo a ir de compra. Quizás los ayuntamientos pueden ayudar los comercios (con consejos y protocolos) para que organicen sus locales para incrementar la seguridad y para generar confianza en los consumidores.
3. Al margen de las farmacéuticas, un sector que podría beneficiarse del "miedo" es el sector sanitario privado (hospitales y seguros), lo que a la vez puede beneficiar al sector público. Una manera de ayudar a ese sector sería que **los hospitales privados pudieran intercambiar información con la sanidad pública de forma automática** (es decir, que los hospitales privados puedan introducir en el sistema los datos de los pacientes, para que en caso de necesidad el sector público tenga acceso al historial sanitario también de los que han sido tratados en el privado)
4. Todos los sectores que viven de turismo (desde el alojamiento y la restauración hasta las tiendas de souvenir) tendrán muchos problemas.
- El ayuntamiento podría, entre otras cosas, proponer un plan de diversificación de la economía de la ciudad, para que un mismo comercio no dependa tanto del turismo, donde se asesore los comercios que quieran cambiar un poco de *target*.

- Hay varios estudios que apuntan a que (por varias razones) la cuarentena afectará mucho más a los niños de familias con menos recursos (retrasos de aprendizaje que se pueden arrastrar y que incrementarían la desigualdad). El ayuntamiento, aprovechando por ejemplo los medios que tiene a través de la red de bibliotecas y centros cívicos (que ya suelen organizar cursos de varios tipos), podría organizar cursos y actividades gratuitas para los niños que se hayan quedado atrás.

Prof. Giacomo Ponzetto

Universitat Pompeu Fabra (UPF) - CREI

Senior researcher at CREI and an affiliated professor at Universitat Pompeu Fabra and the Barcelona GSE

www.crei.cat/people/ponzetto/

1. En el medio y largo plazo, creo que el mayor impacto de la crisis seguirá recayendo sobre los sectores que actualmente se están viendo más afectados, a saber, el comercio minorista así como las empresas de servicios. De forma más aguda, los negocios del sector artístico y del entretenimiento, los negocios del sector turístico y hotelero, seguido de otros servicios personales, restaurantes, bares y comercios de productos no alimentarios. Este tipo de negocios han sido cerrados como respuesta del gobierno a la pandemia. El plan actual para el levantamiento gradual de las medidas de confinamiento sigue poniendo fuertes restricciones sobre ellos, tanto que no está claro si tienen una hoja de ruta para volver a ser rentables dentro de los próximos 12 o 18 meses.
Por otro lado, no creo que a la larga habrá un impacto generalizado permanente en estos sectores. No hubo ningún efecto después de la pandemia de gripe española de 1918-19, ni tampoco luego de la (mucho más pequeña) influenza pandémica de 1957-58. Así, creo que el comercio minorista y de servicios se recuperarán completamente en 2022, tal vez con dos excepciones. Primero, algunos sectores minoritarios podrán enfrentarse a una represión regulatoria permanente en el ámbito de la salud pública. Hasta ahora, la experiencia en la pandemia dejaría como candidato racional a las residencias de ancianos. Segundo, algunos sectores minoritarios que ya estaban experimentando una disminución en su cartera de clientes verán probablemente una aceleración en esa tendencia. Por ejemplo, cines y librerías perderán terreno en favor del entretenimiento en casa y del comercio minorista online.
2. El gobierno municipal debería eximir del pago de impuestos municipales a los negocios de venta en persona y de servicios mientras las regulaciones excepcionales de la pandemia no les permitan regresar a operar con normalidad. Esta exención debería aplicarse inmediatamente al Impuesto sobre Actividades Económicas (IAE), a las tasas de colección de basura y a las tasas de uso de espacio público. En teoría, también podría aplicarse al Impuesto sobre Bienes Inmuebles (IBI) con la condición de que los propietarios que puedan beneficiarse de la exención reembolsen o deduzcan al arrendatario lo equivalente a lo obtenido por el ahorro fiscal. Sin embargo, no creo que en la práctica se pueda llevar a cabo un plan de este tipo sin una indebida y excesiva carga administrativa.
El gobierno municipal también debería tratar de ayudar a los negocios locales a cumplir con las medidas gubernamentales de distanciamiento social. De momento, parece que esta medida podría ayudar más efectivamente a restaurantes y bares, a los que les está

siendo permitido reabrir para atender en las terrazas con un distanciamiento excepcional entre las mesas. ¿No podría este requerimiento cumplirse mediante una expansión excepcional del espacio público asignado para las terrazas? Tal vez el uso privado de espacio público sea también útil para otros negocios, dependiendo de los detalles regulatorios.

En el mediano plazo, si llegamos a un estado en el que los negocios no están siendo estrangulados directamente por la regulación estatal sino por el miedo de los clientes a la pandemia, entonces el gobierno municipal podría ayudar con el diseño y monitorización de protocolos de higienización. Esto representaría una extensión del actual sistema municipal de controles sanitarios en el sector alimenticio. Probablemente esto podría utilizarse para demostrar la fiabilidad de un negocio en lugar de método de “auto-certificación” utilizado por los negocios.

3. Los gobiernos en general, y los gobiernos municipales en particular, **no deberían concentrarse en elegir ganadores**. El historial de política industrial activa es desalentador. Ha demostrado habitualmente una receta para el capitalismo de connivencia y el favoritismo político. Así, el gobierno municipal no debería tratar de predecir qué sectores crecerán después de la crisis. Simplemente debería concentrarse en proveer servicios públicos de una forma eficiente y en la simplificación de las normativas **para todos los negocios independientemente del sector al que pertenecen**.
4. Mientras dure el distanciamiento social, tanto por mandato del gobierno como por preocupación individual, podemos esperar un gran **decrecimiento en el uso del transporte público sustituido por el uso de motocicletas de propiedad privada**. Una pregunta relevante es si este cambio será permanente, al menos en parte. Eso parece una posibilidad porque, en general, la gente tiende a preferir conducir antes que ir en el metro, mucho menos tomar el autobús. Entonces, puede que no quieran regresar a ello incluso después de que haya pasado la pandemia y estén volviendo, por ejemplo, al estadio. El gobierno municipal debería empezar a planificar para este escenario y estudiar cómo incrementar incentivos para que los ciudadanos vuelvan a utilizar el transporte público una vez que se acabe la crisis.

Prof. Joan Enric Ricart

IESE Business School

Professor Direcció Estratègica

www.iese.edu/es/claustro-investigacion/claustro/joan-enric-ricart/

1. Els sectors afectats amb efectes permanents seran
  - El sector sanitari i el sector tecnològic canviaran radicalment
  - Turisme es un dels grans sectors on hi haurà més impacte. Com a més la mobilitat internacional i el tràfic aeri trigaran en recuperar-se, crec que l'impacte al final serà bastant permanent. **El turisme “low cost” i massiu s’ha acabat.**
  - Comerç també serà un sector molt afectat i sols podrà sobreviure si es transforma tant digitalment com amb **logística sostenible integrada**.
  - Energia tant des del punt de vista de mobilitat elèctrica com rehabilitació, farà que el sector elèctric canvi de forma permanent en una tendència que ja estava en marxa.

- Mobilitat en general ha de canviar mirant **de disminuir els transports massius**. Encara que potencialment transitori, potser que la innovació faci els canvis permanents, si més no per consideracions de resiliència.

Els sectors afectats, encara que de forma temporal seran:

- **Fires i congressos** pot estar molt afectat de forma més temporal. No obstant, si s'allarga molt el període abans de la vacuna, poden canviar els formats de forma més permanent.
  - Barcelona com a **centre de música, grans concerts, etc.** Encara estàvem desenvolupant el tema però ara trigarem a recuperar. En general tot el món dels "events" públics i privats tindrà un impacte temporal però prou llarg que moltes empreses hagin de tancar o canviar radicalment.
  - **Restauració, bars** tindrà un impacte similar, no permanent però molts no podran superar el període transitori i mai recuperaran.
  - **Ensenyament** haurà de passar a formules més *blended*, classes més reduïdes, molt més control higiènic
2. El sector de **fires, congressos, events musicals, culturals i en general necessitarà ajudes fiscals, subsidis per transformar-se, ajudes a la digitalització, contractació de serveis, etc.** Si es vol que tot això no desapareixi i per tant dificulti la recuperació de grans events quan torni a ser possible.

Sobre bars i restaurants, potser caldrà ser una mica més selectiu, racionalitzar una mica el sector, però tot i així necessitaran las ajudes indicades.

En ensenyament i universitats cal potenciar tot el sector i ajudar-lo a superar la crisi. Caldran més recursos, elements de protecció sanitària, i protocols per control de persones i evitar contagis però poder recuperar l'activitat ho abans possible.

3. Crec que un que requereix i mereix més suport és el **sanitari**. Cal millorar les condicions de treball de tot el sector, cal **descentralitzar i digitalitzar el sector**. Dotar-lo en general de recursos.

Un altre que sortirà enfortit és el sector tecnològic. Cal reforçar la infraestructura tecnològica del ciutat i disminuir la pobresa digital. Caldrà donar subsidis per la compra d'ordinador i connectivitat per salvar barreres digitals.

Crec que tota la logística d'última milla caldrà millors regulacions, suport públic i defensa dels interessos del autònoms/treballadors en el sector.

4. Jo crec que molts del temes han sortit. Crec que el que farà serà prioritzar ja que no hi hauran recursos per tot. Caldrà fer servir **PPPs i que es prioritzi aquelles mesures que ens porten cap a la sostenibilitat i la resiliència com a criteris centrals**. Això pot deixar molts sectors amb bastants llocs de treball afectats, per tant faran falta **polítiques d'ajudes a les persones per que puguin canviar de feina** i sobreviure mentre tant. Però cal tenir present que a llarg termini volem salvar i caminar cap a l'excel·lència i deixar abandonada la mediocritat i poca competitivitat. Però la càrrega d'aquesta transició ha de repartir-se equitativament.

Dra. Maria Sánchez Vidal

Research Economist affiliated at the Centre for Economic Performance and at the Barcelona Institute of Economics (IEB).

www.mariasanchezvidal.com

1. Donada la situació de confinament patit i les mesures de distanciament social, sembla que els sectors on el teletreball no està sent possible o és molt difícil seran els més afectats. En aquest sentit, sectors com el comerç (més enllà del sector alimentari) o les activitats relacionades amb el turisme i la restauració seran les més afectades, moltes d'elles amb **pèrdues irrecuperables i, per tant, amb impacte de caràcter permanent**. Cal també destacar que moltes de les ocupacions amb més potencial de teletreball, inclús dins de sectors econòmics afectats pel coronavirus, són les de **directius o gerents, molt lligades amb sous alts i competències de més nivell**. Per a molts d'aquests sectors, i per la gran part de la indústria, el xoc pot ser fàcilment temporal.
2. Molts municipis i diputacions ja estan prenent moltes mesures. Malauradament la majoria de **mesures destinades a autònoms o empreses** (els menys coberts per les ajudes estatals donat que els treballadors amb els ERTOS estan prou coberts) són de finançament o moratòria, tant d'impostos com de quotes a la seguretat social en sectors com el cultural. En aquest sentit, **els governs locals poden ampliar el ventall d'ajudes amb transferències directes i, sobretot, amb capacitat digital** (donada la probabilitat d'una segona onada de confinament).
3. Els sectors que sortiran més reforçats de la crisi són, o bé aquells on els ha estat possible **teletreballar**, o aquells que han hagut de produir o **vendre productes relacionats amb la primera necessitat** (alimentaria, sanitària, etc.). Per als primers sectors, és necessari fer un esforç, des del món local però també des de l'autonòmic o l'estatal per **regular o informar sobre la seguretat laboral i el teletreball**. Si bé és cert que molta de la població ha pogut teletreballar, està començant a ser evident que s'estan treballant més hores i no necessàriament en millors condicions. Pels segons, i donada la capacitat de la indústria de reinventar-se per produir materials sanitaris o de primera necessitat, caldria que des del món local es generessin **programes de capacitat en aquestes noves tecnologies per poder seguir creixent, i potser, incorporar alguna petita part de treballadors d'altres sectors que hagin vist caure la seva activitat**.
4. A més de lo mencionat anteriorment, l'Ajuntament de Barcelona i la seva àrea metropolitana tenen com a gran repte l'**adaptació de la mobilitat al context de distanciament social**. En el context actual, **el cotxe ha tornat a ser el centre donada la por al contagi i les recomanacions de distància social**. En aquesta situació, el repte addicional que té la ciutat de Barcelona és tornar a **recuperar el transport públic com a centre de la mobilitat metropolitana**, per no destruir tot el capital creat fins ara de respecte al medi ambient. Un altre dels principals problemes amb el que Barcelona, com molts altres municipis, es trobarà serà el de les **cures, tant de gent gran com de nens i nenes, en quant es passi a la següent fase de la desescalada**. En aquest sentit caldrà **repensar el paper de les escoles bressol i dotar els centres de cures (adults i nens) del personal necessari per poder assumir torns, preveient que els aforaments seran parcials**.

Prof. Judit Vall

Universitat de Barcelona (UB)

Associate Professor

www.juditvall.com

1. Crec que, malauradament, per algunes de les empreses aquestes afectacions tindran un caràcter permanent ja que no podran subsistir gaire temps en situació de tancament. Tota **l'esfera cultural de la ciutat també té un risc alt de que les afectacions actuals es puguin compartir en permanents.**
2. El sector cultural necessitarà ajudes econòmiques de ben segur. Qualsevol restricció en la capacitat dels locals s'ha de pensar molt bé abans d'imposar-la. Penso que, com a ciutat, s'ha d'avaluar qualsevol altra mesura de protecció sanitària que permeti relaxar les restriccions en la capacitat dels locals per tal de minimitzar les pèrdues econòmiques que patiran aquest tipus d'empreses. Apart d'això, penso que s'ha **d'intentar salvar tan com sigui possible el petit comerç i les zones comercials dels barris. Es podria vehicular un servei de l'ajuntament a nivell de barri que es dediqués a fer un inventari de la situació del petit comerç a cada barri per tal de tenir una visió més acurada de les necessitats d'aquest sector en particular,** que jo crec que serà un dels més afectats. Pel que fa al turisme i a la restauració, tot i que també tindran problemes a curt termini, penso que la seva situació es podrà recuperar a mig/llarg plaç.
3. Clarament **el sector de l'alimentació en surt beneficiat amb augments importants de la seva demanda.** Crec que les administracions municipals s'han de centrar en altres sectors que estaran molt afectats per la crisi i penso que **no cal que concentrin cap esforç en sectors que surten reforçats de la crisi com el de l'alimentació.**
4. Penso que és molt important **donar suport a les famílies. Si els infants no poden anar a escola, almenys un dels seus progenitors no pot treballar. Aquest efecte resultarà en pèrdues econòmiques molt grans.** Penso que, des del govern municipal, haurien de donar algun tipus **d'ajuda logística a les famílies en les que els dos progenitors han de treballar** (estic pensant en unes hores de servei d'acollida dels infants amb fortes mesures de seguretat sanitària). Això, de retruc, retornaria una part important de la gent de la ciutat al treball productiu i permetria suavitzar l'impacte econòmic.

Marian Vidal Fernández

University of Sydney

Assistant Professor

www.sydney.edu.au/arts/about/our-people/academic-staff/m-vidal-fdez.html

1. Hosteleria, restauració, turisme, petits i mitjans comerços que no siguin d'aliments, **llars d'infants, gimnasos i activitats esportives,** serveis d'estètica sense perruqueria, sector immobiliari, acadèmies, sector de salut no essencial com per exemple fisioteràpia.
2. Una combinació de **regulació amb incentius fiscals.** Per exemple aquí es pot fer menjar per emportar, les botigues estan obrint amb limitació de persones com als supermercats, han de tenir desinfectant, i **les llars d'infants s'estan subvencionant durant tres mesos a part de les ajudes de salari, moratòries en pagament d'impostos,** entre altres.

3. Tots els negocis que hagin tingut i aprofitat la possibilitat d'innovar i els que hagin vist augmentada la seva demanda. Supermercats i botigues d'aliments, bodegues (si han estat obertes) , apostes en línia, electrodomèstics, llibres (si porten a casa) serveis de logística i entregues a domicili, farmàcies, menjar a domicili (si ha estat permès), perruqueries (si han estat obertes), serveis de teràpies online. Per exemple, **el sector dels psicòlegs és ambigu ja que per una banda crec que el confinament augmentaria la demanda però per una altra s'han de poder gestionar les consultes online.**
4. Suposo que es molt important coordinar i complementar ajudes de la generalitat i l'estat (de les que en se poc) per a dissenyar polítiques adequades. A part no se si això ja es fa, però aquí hi ha desinfectant de mans a totes les estacions de tren que no cal tocar per a dispensar i es tapen cadires contigües a l'estació.

Elisabet Viladecans-Marsal

Universitat de Barcelona (UB)

Professor at the Department of Economics and a Researcher at the Barcelona Institut of Economics

<https://elisabetviladecansmarsal.com>

1. Els sectors més afectats són aquells que requereixen una **interacció personal entre el client i el proveïdor**. Per tant, estem parlant de totes les activitats de serveis personals i especialment el comerç (exceptuant l'Alimentació), la restauració i les relacionades amb aquestes com el transport (especialment aeri). En el cas de ciutats com Barcelona totes les activitats de **fires i congressos** també se'n ressentiran (la gran majoria de fires i congressos del 2020 s'han cancel·lat o postposat el 2021). Això suposarà un nou impacte al sector **hoteler i de la restauració**.

Una part de **l'impacte serà temporal** perquè les activitats de serveis aniran obrint paulatinament i algunes pot ser que recuperin part del que han perdut. En els casos de comerç i restauració, donades les restriccions de distància entre clients, l'oferta serà menor (per una reducció de la capacitat dels establiments). Aquí cal sumar-hi que **l'augment de l'atur ja està reduint la capacitat adquisitiva** i, per tant, per la via de la demanda, també pot haver-hi menys activitat en aquests sectors. Així mateix, pot haver-hi establiments (comercials i de restauració) que no hagin estat capaços de mantenir-se durant el tancament i posterior obertura que taquin definitivament (de fet, **hi ha estimacions que preveuen un tancament de petit comerç d'entre el 30-50% dependent del sector i la ciutat**).

Pel que fa al turisme, les previsions indiquen que el turisme internacional caurà. Caldrà veure si el turisme local/nacional compensa aquesta baixada.

2. Les mesures que s'haurien d'aplicar haurien de ser de caràcter transitori i adaptables a cada situació (sector i municipi). A **nivell fiscal es poden plantejar moratòries per l'any 2020 (i 2021 si cal)**. Cal esmentar, però que **les mesures fiscals que pot aplicar un Ajuntament són de poca importància en la factura fiscal total**. I cal anar en compte, per exemple, en donar moratòries de l'IBI perquè pot donar-se el cas que l'IBI el pagui el

propietari del local i no l'arrendatari, que és qui hi té el negoci. Per tant, cal estudiar bé aquestes mesures i fer-les prou flexibles i adaptables a cada situació.

Hi ha mesures més concretes que no tenen un cost directe fiscal que es poden prendre en el sector de la restauració com, per exemple, deixar **ampliar la dimensió de les terrasses (nombre de taules)** a costa, això sí, d'un menor espai públic. Per tant caldrà acompanyar aquestes mesures d'altres que amplien els espais peatonals.

3. Un exemple clar de sector que sortirà reforçat és el lligat a les **noves tecnologies tant d'equipaments com de programari.** També les companyies telefòniques que proveeixen serveis d'internet. En el cas d'aquestes activitats no crec que les administracions locals hagin de dur a terme cap acció en particular. Es tracta en la majoria dels casos d'empreses multinacionals.

Un altre sector que ja s'ha vist reforçat és el comerç online. Aquí aplica el mateix comentari, si està en mans de grans multinacionals, no cal fer cap acció local. Si es tracta dels comerços locals que comencen a vendre online aquí sí que es poden pensar accions de suport.

4. Sens dubte. D'una banda per reduir els impactes immediats del COVID19 però sobretot per adaptar la ciutat als canvis que el COVID19 provocarà i que no seran temporals sinó permanents. Barcelona és una ciutat on el **comerç i el turisme** tenen un rol molt important i, per tant, on **l'impacte pot ser més greu que en altres ciutats.** Caldrà **repensar el transport públic.** En aquest cas cal tenir present que les actuacions que es prenguin afecten al conjunt de **l'àrea metropolitana (i fins i tot a un àmbit geogràfic més gran).** Cal esmentar que la ciutat i el seu entorn ja havia endegat algunes actuacions prèvies al COVID19, en el marc de la **lluita contra el canvi climàtic** (Agenda 2030, per exemple). **L'aplicació d'algunes d'aquestes mesures podrien haver aixecat certes reticències que en el context actual no apareixeran.** Dins de la situació complicada que es presenta, apareix l'oportunitat per adaptar la ciutat als canvis que es preveuen i que de segur arribaran a més llarg termini més enllà del COVID19.